

פסנתר אחד לשני עמלים

אורי תיבון (18) הוא שמיניסט בכפר הירוק, מאג'ד משעור (16) הוא תלמיד בתיכון סנט ג'וזף בנצרת, ושניהם מנגנים יחד על אותו הפסנתר בארבע ידיים, מופיעים בקונצרטים גדולים בחו"ל ומוכיחים שהמוזיקה יכולה להיות גשר לשלום בין העמים

אבישג בדש-זבור

משעור (מלפנים) ותיבון. אנחנו מוזיקאים, לא פוליטיקאים | צילום: אמיר תיבון

אורי תיבון מוזיקאי מחונן מהכפר הירוק לא האמין עד כמה נסיעה מקרית שלו לנצרת, מאד מעמד מרגש מאד, אמר השבוע

אורי תיבון, הוא אמנם מוזיקאי המנגן על פסנתר מגיל תשע, אבל החלום הגדול שלו הוא בנצרת. בתיכון הוה, תיבון (18) שמנגן על פסנתר פגש את מאג'ד משעור, אף הוא פסנתרן מחונן. המפגש האקראי והלידי בין השניים ניהם חיבור מוזיקלי עוצמתי, הם החלו לשתף פעולה על במות הקונסרטיבון בארץ ולקחת חלק בסמינרים מוזיקליים שארגנה עמיר תיבון פוליפיני, ששמה לה למטרה לחבר בין ילדים יהודים לערבים דרך המוזיקה.

הליחוק היה כל כך מוצלח, שממם של הצמד תיבון-משעור יצא למרחוק, ורק השנה הם הופיעו יחד בשלושה קונצרטים בניו יורק, תוך שהם יושבים על כיסא אחד, מנגנים באי רבע ידיום על הפסנתר ומצליחים לרגש את צמרת המוזיקאים ברחבי העולם.

מבחינתם, הדי עור נטויה, ומלבד החברות העמיקה שנוצרה והחומות שנסברו, הם מתכוונים להמשיך את הדרך המשותפת ולהוכיח שבשביל לחיות יחד בשלום, אין צורך במלחמת או מפגשי פסגה - מספיקה מוזיקה. "במוזיקה אין צורך בדיבורים. יש קירבה, אינטימיות, הבנה עמוקה אחד של השני וחיבור טוב", אומר משעור.

ההילת עולם

לא היו שואלים את תיבון לפני שנתיים, הוא לא היה מאמין שיצמדו תוך שנה על הבמה במוזיאון ה-MOMA בניו יורק וינגן בפסנתר יחד עם משעור מול אנשים בינלאומיים מהשורה הראשונה. המעמד הזה שקרה לפני כשנה, היה אחד האירועים המרגשים בהם השתתפו השניים במסגרת העניקת פרס יוקו אונו לאומץ באמנויות לכנר נביל עבוד-אשקר לשעבר בראש עמדת פוליפיני בנצרת.

משעור: "לא היו לי אף פעם סטיגמות על יהודים ואני מקווה שבזכות החיבור הזה, לא יהיו להם סטיגמות עליי. יש לנו הרבה תחומי עניין משותפים והמוזיקה מגשרת על כל פער"

תיבון: "הכרתי בן אדם מקסים, מאוד מוכשר ודרך המוזיקה רכשתי לעצמי כמה חברים טובים בנצרת. אני מרגיש שמאג'ד הוא חבר אמיתי שלי"

מצפון הארץ הלך והתרחק. "הכרתי סים ומאד מוכשר", אומר תיבון, ודי זיקה רכשתי לעצמי עוד כמה חברים בנצרת. אני מרגיש שמאג'ד הוא חם שלי".

עבוד אשקר מברך על הצמד שמסופיעותיו לתרומות עבור העמותה בארבע ידיים בפסנתר, ורוש תיאנו בעצם לחלוק כלי. מאג'ד ואורי מבצי רות די מורכבות, הם עברו יחד, הכ תוכניות שונות ועשו התקרמות מש כדרך שלהם, לכן חשבנו עליהם כצמד את העבודה המשותפת שלנו.

"נזמין אותם לנגן שוב ושוב. ה מייצגים את הפעילות שלנו, גם בר זיקלית וגם ברמה החברתית ובאג'נ' למוזיקה. הם הרוגמה לאיך אפשר ד זיקה לגשר על פערים - גיאוגרפיני תיים וחברתיים".

למה לי פוליטיקה

לשניים, תחומי עניין משותפים וה מסכימים כמעט על אותם דברים. ב בהם הם מופיעים, או במפגשים ו שלהם בנצרת או במרכז הארץ, לא נתקלים בהרמת גבה מצד הסובבים,

אין הם מגשרים על הפערים ועל הדעות הפוליטיות ושאלת הסכסוך הישראלי-ערבי. את תיבון ומשעור השאלה הזו תמיד מצחי קה. הם מסבירים לכולם שהפוליטיקה פשוט לא מעניינת אותם, ושאינן טעם להתעסק בה או בשאלת הסכסוך, כשיש את המוזיקה שמחברת יותר מכל דבר אחר בין הצדדים. אבל, "הפוליטיקה של המוזיקה לא תלויים ברעות הפוליטיות שלנו", אומר תיבון, "אני מודה שהחשיפה הזו למוזיקאים בנצרת גרמה לי לגלות עולם קסום של אוכלוסייה שלא הכרתי. אוכלוסייה ערבית שבה יש מוזיקאים מוכשרים מאד".

גם כשפגשו בניו יורק את יוקו אונו במסגרת העניקת הפרס לעמותת פוליפיני, הם מספרים, שהשאלות המרכזיות שהופנו אליהם היו בענייני פוליטיקה. "החיבור בינינו סיקרן את הנוכחים בטקס", מספר משעור, "הופנו אלינו נו המון שאלות ולא על הכול יכולנו לענות. בעיקר שאלות פוליטיות. הסברנו להם שאי נתנו מוזיקאים ולא פוליטיקאים. זה היה קצת קשה להתחמק מהשאלות האלה והם התקשו להבין למה אנחנו לא שולפים להם מנוולר גים בענייני הסכסוך הישראלי-פלסטיני, אבל בסופו של יום אנחנו עמותה מוזיקלית ולא עמותה פוליטית. זו המטרה של העמותה ואת - לגשר על הפער התרבותי בין המגזר

היהודי והערבי ולצמצם אותו". המוזיקה לדבריהם היא המפתח לכל דבר. המפתח להבנה, המפתח להקשבה, המפתח לידידות מופלאה ולגישור על בעיות וכל זה ללא מילים. העובדה שהם מנגנים בארבע ידיים על פסנתר אחד, מחזקת זאת.

"מעבר לכיף ולחוויה, יש בכך גם את היכר לת להבין על מה האחר חושב. מעין הקשבה פנימית למה שהצד השני מרגיש, כמו הבנה שקטה", מסביר מאג'ד. "לא צריך לדבר. אני חנו קוראים אחד את השני דרך הנגינה והחיי כור הוא מאוד גבוה".

תיבון מוסיף: "הסיטואציה הזו מאפשרת ללמוד על נקודת המבט של האחר. פסנתר נים הרבה פעמים מנגנים בנפרד, וגם אם אתה יושב עם פסנתר שמפריד בינך לבין שאר הנגנים, אתה כביכול שקוע רק בעצמך. בנגינה מתקרבת, שומע ומגיב בהתאם. זו קירבה לא רגילה. כדי ליצור מוזיקה טובה, אתה צריך להרגיל את עצמך לאינטימיות כזאת".

ביקור בית

במקביל להופעות בחו"ל, להשתתפות בסרנאות ולהזמנות האישיות להשתתף

זה בקונצרטים של זה, פיתחו השניים כאמור גם קשרי חברות מעבר למוזיקה. "זה התחיל בתקופת החזרות שעשינו להופעה בחו"ל לצורך ההתרמה לע" מותה", מספר משעור, "במסגרת החיבור נסעתי לכפר הירוק, נסעתי לתל אביב, התארחתי אצל אורי והוא התארח אצלי בנצרת. התקופה הזו קירבה בינינו מאוד.

"גם ההורים שלנו נפגשים ביניהם ונרצו חברות טובות בין המשפחות. לי ולאורי יש הרבה תחומי עניין משותפים כמו סרטים ופזמונים".

תיבון מספר על הפעם הראשונה בביתו של מאג'ד. "שכחתי לציין שאני צמחוני, ואמו שהתגלתה כבשלנית אלופה התחילה להגיש לשולחן קבב מימיני בשרים. "עם הזמן גם ההורים שלי רצו לפגוש לא רצינית לפגוע בהם. אחר כך כבר סיפתי שאני צמחוני."

את ההורים שלו והתארחו אצלם לאורך חת ערב, ואז גם הם גילו שמשעור הוא לא רק מוזיקאי אלא גם אופה עוגות משוכה".

הפתיחות הזו והביקורים בנצרת פתחו בפני תיבון צוהר לעולם שלא הכיר וניפצו אצלו בדרך כמה סטיגמות. "לא האמנתי כשראיתי את הרמה של הנגנים שם, הופתעתי לגלות רמה מאוד גבוהה", הוא אומר. "הם זוכים בתחרויות ארציות ועולמיות ומנגנים ברמה מקצועית מעוררת הערצה".

השניים מאמינים, כי המוזיקה היא גשר לשלום בין בני האדם. "המוזיקה מחברת בין אנשים ובלעדיה, לא היה שום סיכוי שהם היו מוכרים או יוצרים כל קשר. היחסים היו יכולים להיות הרבה יותר מתוחים ולולא המוזיקה, והורות לה החבי דלים בינינו ניתנים לגישור".

משעור מרגיש, כי מעולם לא היו לו סטיגמות כלפי יהודים. "אני מאמין שבי זכות החברות הזו אין לי דעות קדומות על יהודים וגם לא יהיו".

לא רק שעל החברות הם לא מוכנים לוותר, גם ככל הנוגע לחיבור המוזיקלי הם עוד לא אמרו את המילה האחרונה מבחינתם. "יש לנו עוד הרבה קונצרטים משותפים לעשות והופעות גדולות שאי נתנו חולמים עליהן. לא נתנגד להופיע במכתחים ואירופה. אבל החיבור הזה לא יתפרק כל כך מהר. יש לנו עוד כמה פסגות לכבוש", הם אומרים.